

[Finansministeren]

holdt. Det er ikke bare gold symbolik, det er simpelt hen vigtigt af hensyn til den budgetdisciplin, den udgiftsdisciplin, der skal være i en regering og i Folketinget, når man vil og skal føre en stram udgiftspolitik, og vi skal føre en stram udgiftspolitik.

Det ligger jo sådan, at det, at vi har ført en stram udgiftspolitik gennem mange år, har været en helt afgørende forudsætning for, at Danmark i dag økonomisk set er ganske robust, at vi har en ganske stærk dansk økonomi, og hvis vi skal videreudbygge det, så er det altså afgørende, at vi fastholder den stramme udgiftspolitik. Det er det, de tre partier har indgået aftale om at videreføre, og det er jeg ganske godt tilfreds med.

Jeg vil da også gerne give den oplysning, at hvis finansloven bliver vedtaget, sådan som den nu ser ud, betyder det, at udgiftstrykket for fjerde år i træk falder. Udgiftstrykket falder fra 1990 til 1991 med 1 pct. målt i procent af bruttonationalproduktet, fra 58,2 til 57,2, og det er et fornuftigt skridt i den rigtige retning.

Når jeg så vender mig til hr. Lykketofts indlæg, så er det da rigtigt, at den finanslov, der vedtages i dag, på et antal punkter er anderledes end den finanslov, KVR-regeringen fremsatte i august. Vi har bl.a. lyttet til Socialdemokratiet i de forhandlinger, vi havde inden valget, og vi har i samspil med de tre partier taget hensyn til en række socialdemokratiske ændringsforslag og har derfor indarbejdet dem i den finanslov, vi nu vedtager, for også på den måde at lægge op til, at denne finanslov kunne vedtages af et meget bredt politisk flertal.

Derfor kan jeg ikke lade være med – når nu hr. Lykketoft selv klart peger på, at der er vist hensyntagen til en lang række socialdemokratiske synspunkter – at udtrykke min beklagelse over, at Socialdemokratiet heller ikke denne gang ser sig i stand til at stemme for finansloven. Det har ellers været en god tradition, at ansvarlige partier altid stemte for finansloven, for landet skal jo have et budget. Jeg synes, det er beklageligt og trist, at Socialdemokratiet tilsyneladende nu gør det til en tradition, at man kun vil stemme for finansloven, hvis man selv enten har regeringsmagten eller har været med til at lave en egentlig finanslovaftale, der dækker alle punkter. Jeg synes, det er synd og skam, at det har udviklet sig på den måde. Jeg havde håbet, at den hensyntagen, vi har vist til for-

handlingerne med Socialdemokratiet og til en række af Socialdemokratiets konkrete ændringsforslag, ville have ført til det helt naturlige, helt traditionelle, helt fornuftige, at Socialdemokratiet havde stemt for finansloven. Det skete desværre ikke.

Så havde hr. Lykketoft nogle meget konkrete spørgsmål. Hr. Lykketoft og andre spurgte: Får Mødrehjælpen over tipsmidlerne 300.000 kr. til at gennemføre en evaluering af en række undersøgelser, som vi har bedt den om at lave? Svaret er ja, og det er penge, der gives på toppen af de bevillinger, der ellers var tænkt givet til Mødrehjælpen.

Hr. Lykketoft spurgte om Turnergruppens konsulent- og oplysningsvirksomhed, og også på det område kan jeg oplyse, at der i min ansøgning til Finansudvalget om tipsmiddelfordelingen vil være en ansøgning om et beløb på 300.000 kr. til dette formål.

For så vidt angår AIDS-forebyggelse er i bemærkningerne til ændringsforslaget om forebyggelse og sundhedsfremme – det er ændringsforslag nr. 172, hvor vi jo afsætter 25 mio. kr. til forebyggelse – AIDS-formålet nævnt helt præcist, ligesom ernæringsoplysning, som sundhedsministeren var inde på, er en ting, der skulle indgå i det beløb.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre opmærksom på for så vidt angår den konto, at der i KVR-regeringens ønskeliste, som vi præsenterede i forbindelse med finansloven i august, var en række ting, som vi gerne ville gøre, såfremt vi kunne skaffe finansiering. Forebyggelse var en af de ting, og det var derfor naturligt for os at indgå en aftale med først og fremmest Det Radikale Venstre om at læse det ind i finansloven, fordi der sammen med partierne er skaffet finansiering af formålet.

Hr. Lykketoft redegjorde selv for, hvordan man i Socialdemokratiet ville have sprængt det udgiftspolitiske måltal. Vi er glade for, at det ikke lykkedes. Jeg tror, at det var fru Marianne Jelved, der påviste, at der jo ikke var flertal i Folketinget for de besparelser, som hr. Lykketoft anviste, og derfor ville der reelt blive tale om en stigning i udgiftstrykket, hvad vi altså havde et flertal imod.

Så havde hr. Lykketoft nogle afsluttende, mere generelle bemærkninger, og jeg vil primært hæfte mig ved de positive af dem, nemlig viljen til at gå ind i konkrete forhandlinger, som